

آینه

اطلاعات

سر مقاله: «سلامت»؛ علیرضا خانی

وقتی در جامعه‌ای، در هر سطحی آسیب ببینند غیر از اثرات وضعی آن، بزرگ‌ترین آسیب را بر اعتماد عمومی فردفرد جامعه برجا می‌گذارد. آثار اقتصادی ناشی از کنش‌های متخلّفانه و متقلّبانه را شاید بشود به نیروی جبر و بازستاندن منابع بربردارفته، جبران کرد و بازآفرید اما خدشهدار شدن اعتماد عمومی جامعه را دیگر نه با پول می‌شود جبران کرد و نه با شعار. تخلّفات گسترده در بورسیه‌های نظام آموزش عالی آخرین نمونه‌ای بود که در هفته گذشته افشا شد. از میان ۳هزار بورسیه دکتری ۱۲۷۰ بورسیه با تخلّف و تقلّب اعطا شده بود و این امر وجدان جامعه دانشگاهی کشور را جرّح‌مدار کرد. همان‌طور که برای مردمی که به نظام آموزش دولتی اعتماد دارند چنین رویدادی می‌تواند شوکارو باشد. اکنون اگر جامعه، احساس کند که امتیازات علمی و فرصت‌های تحصیلی نیز، نه بر اساس شایستگی و تلاش، که بر پایه رابطه و رانت تقسیم می‌شوند،دیگر نه انگیزه رقابت می‌ماند و نه اعتماد به شایسته‌شوندگی و نظام دولتی آموزش عالی.

انتقاد

یادداشت: «جای خالی مشی «اعتدالی» سحابی»؛ هاشم صبیغان

مرحوم مهندس عزت‌الله سحبلای برای تاریخ ایران رنج زیادی کشید. ۱۱ سال از عمر خود را در سال‌های قبل و بعد از انقلاب در زندان گذراند. در این روزها جای اظهارنظرهای اعتدالی مهندس سحبلای در جامعه خالی است به‌ویژه آنکه دولت آقای روحانی بر سر کار آمده که بحث اعتدال را پیش کشیده است. بدون شک اگر مرحوم سحبلای حیات داشتند، می‌توانستند نقش مهمی در پیشبرد این اعتدال در جامعه داشته باشند. باید سعی بر این باشد که این چهارمهر شاخص به نسل‌های آینده معرفی شوند و این امید در میان نسل‌های آینده ایجاد شود که افرادی بوده‌اند که برای منافع ایران و جانباختن نظرات صحیح چه قلم و چه قلمه اقدامات مؤثری داشته‌اند و هزرنه‌های آن را نیز تحمل کرده‌اند.

ایران

«تسویه حساب با یک نشریه در سیما»

دست آخر اینکه صداسوسما در یکی از برنامه‌های خبری خود یازهم مطبوعات و وزارت ارشاد را آماج حمله قرار داد. برنامه موسوم به ۲۰:۳۰ به صورت غیرمنتظره تصویری منفی از نشریات تخصصی ارائه کرد. این برنامه پر حاشیه و جنجالی پنجشنبه‌شب به بهانه انتشار نشریه تازه «زنان امروز» اعتراض تندی متوجه آن و نیز مدیرسوشش کرد و حتی از تغییر «منحرف» استفاده کرد. ۲۰:۳۰ کوشید بر این خبر رند و پوی دراماتیک هم بدهد و یکی از خبرنگارش را اسرغ یک یکوسک مطبوعاتی فرستاد و از او درباره «زنان امروز» پرس‌وجو کرد. این برنامه همچنین به سوارات تخطئه مدیرمسوول «زنان امروز» متولیان وزارت فرهنگ و ارشاد را نیز از همجه و تخریب بی‌نصبی‌نگذاشت.

کیم‌جان

«همایش امام‌شناسی یا میتینگ حمایت از دشمنان امام؟»

از هفته گذشته تبلیغات گسترده‌ای برای برگزاری همایشی تحت عنوان «اگر امام بود… انجام شد که در آنها تاکید شده بود، وجه تمایز این همایش، برگزاری آن از سوی اصلاح‌طلبان است. محتوای سخنان مطرح شده در این همایش چنان بود که رسانه‌های رسمی و همسو با اصلاح‌طلبان از انتشار متن کامل این سخنرانی‌ها به‌شدت از آن قرائت اصلاح‌طلبان از اندیشه‌های امام‌راحل استقبال کردند موسسوی تبریزی در این همایش که روز پنجشنبه در کانون توحید برگزار شد. با ایزاز امیدواری برای رفع حصر سران فتنه، افزود: اینکه می‌گویند شرایط برای رفع حصر مهیا نیست، دیگر چه حرفی است؟ اینکه شرط بگذاریم که آنها توبه کنند و آنها بگویند ما توبه نمی‌کنیم حرفی غیرمعقول است، چرا که اگر آنها جرمی انجام داده‌اند باید در یک دادگاه صالحه و عمومی محاکمه شوند و اگر جرمی نیز انجام ندادند حصر برداشته شود. چرا باید برخی از فعالان سیاسی بیش از چهارسال در انفرادی باشند؟ سخنان دیگر این همایش مشاور ارشد رییس مجمع تشخیص مصلحت نظام بود… که در اظهاراتی قابل پیگیری گفت: همانند مردم و اصلاح‌طلبان امیدواریم که قضیه حصر برطرف شود و من تا حدودی اطلاع دارم که سیاست نظام براین قرار گرفته که این مساله به‌زودی حل شود.

پژوهش

یادداشت: «مدین شیطانی شبیه‌روشنفکران به راهبرد سوخته «دین آفیون توده‌ها»

پس از دستگیری گروهی متشکل از چند دختر و پسر تهرانی با عنوان «هی‌ها» توسط نیروی انتظامی و انعکاس بلاوجه (به لحاظ اهمیت خبری) آن در یکی از پربیننده‌ترین بخش‌های خبری تلویزیون، محملی برای تاخت‌وتاز برخی ابن‌الوقت‌ها به اسلام عزیز و مذهب مظلوم شیعه به وجود آمد. این دستگیری… تحلیل‌ها و تفسیرهای من عندی بسیاری درباره شادی و نشاط در اسلام و به چالش کشیدن اعتقادات مذهبی جامعه به بهانه مخالفت و تضاد اسلام و مذهب شیعه با شادی و نشاط و موافقت و تلاش برای ایجاد حزن و اندوه را موجب شد. همین افراد در یک تلاش ضمنی سعی می‌کنند تا اسلام حزن و اندوه را به شیعه و اسلام فرحت و شادی را به اهل تسنن نسبت بدهند تا، تضاد بین انگارهای دینی شیعه و سنی را تئوریزه کنند. عده‌ای هنوز هم به سیاست کهنه و مندرس راهبرد «دین آفیون توده‌ها» آویزان هستند.

ارزیابی «آرون دیوید میلر» از مذاکره هسته‌ای:

برنامه موشکی و حقوق بشر مطرح نمی‌شود

«آرون دیوید میلر» در خلال سال‌های ۱۹۷۸ تا ۲۰۰۳ به مدت ۲۴سال در وزارت خارجه

آمریکا فعالیت کرد و از سال ۱۹۸۸ تا ۲۰۰۳ مشاور شش‌وزیر خارجه این کشور برای مذاکرات اعراب-اسرائیل بود و در این سال‌ها برای دستیابی به توافقاتی میان اسرائیل، اردن، سوریه و فلسطینی‌ها تلاش بسیاری صورت داد و اکنون به‌عنوان پژوهشگر سیاست عمومی در اندیشکده «ودرو ولسون» (یکی از برجسته‌ترین اتاق‌های فکر در ایالات‌متحده) در واشنگتن مشغول به کار است. «آرون دیوید میلر» هنوز هم دستیابی به توافق نهایی را تنها یک احتمال می‌داند؛ احتمالی که اگر به یقین تبدیل شود تاثیر چندانی بر روابط ایران و آمریکا نخواهد داشت. این پژوهشگر اندیشکده ودرو ولسون که قویا بر واقع‌بینانه‌بودن دیدگاهش نسبت به پرونده هسته‌ای ایران تاکید داشت، احتمال دستیابی به یک توافق بد را قاطعانه رد کرد و استدلالش این بود که آمریکا به‌هیچ‌وجه پسای یک توافق بد را امضا نخواهد کرد، پس آنچه احتمال نهایی‌شدنش وجود دارد یک توافق «خیلی خوب» یا «نسبتا خوب» خواهد بود. میلر با موردسوال قراردادن این واقعیت که آیا ایران و آمریکا واقعا در آستانه یک توافق قرار دارند یا خیر گفت: «دستیابی به این توافق تنها یک احتمال است و مذاکرات بسیار زیادی باید انجام شود تا بتوان ضرب‌الاجل بیستم جولای را عملی کرد؛ ممکن است به توافق برسند و ممکن است نرسند. ما انتظار خود را در این مذاکرات را در سطح نسبتا پایینی حفظ می‌کنیم چراکه مسایل بسیار مهمی وجود دارند که باید حل شوند.»

میلر در مورد امکان پابندی طرفین به تعهدات ذکرشده در توافق موقتی که در ۲۴توامبر (سوم آذرماه) در «ژنو» به امضا رسیده، گفت: نخست این مساله مطرح است که ایران تا چه میزان بر حجم بالای ذخایر اورانیوم و تعداد سانتریفیوژهای خود تاکید خواهد کرد و در طرف آمریکایی این موضوع مطرح است که رییس جمهوری واقعا تا چه اندازه توانایی ایجاد مسیری برق و تحقیقات عملی خود نیاز دارد، مشخص شود و تهران برای انجام چنین کارهایی به هر زمان که بخواهد از بازار تجارت تامین کند؛ فکر می‌کنم این مهم‌ترین مساله باشد و اصلا نمی‌دانم که مذاکره‌کنندگان یا مقامات سیاسی ایرانی تا چه اندازه آماده سازش در این زمینه هستند»

میلر با بیان اینکه «بر اساس توافق موقت، مذاکرات بر تعداد سانتریفیوژها و درجه توانمندی غنی‌سازی که ایران بر آن تاکید دارد، متمرکز خواهد بود»، گفت: «این مساله در مسیری کاملا علمی و کاربردی پیگیری می‌شود، یعنی باید میزان غنی‌سازی و سوختی که ایران برای انرژی برق و تحقیقات عملی خود نیاز دارد، مشخص شود و تهران برای انجام چنین کارهایی به سانتریفیوژ زیاد و حجم بالای اورانیوم نیازی ندارد و در عین حال می‌تواند نیازهایی خود را هر زمان که بخواهد از بازار تجارت تامین کند؛ فکر می‌کنم این مهم‌ترین مساله باشد و اصلا نمی‌دانم که مذاکره‌کنندگان یا مقامات سیاسی ایرانی تا چه اندازه آماده سازش در این زمینه هستند»

او در خصوص تلاش کنگره برای محدودکردن اختیارات اوپاما برای رفع تحریم‌ها گفت: «نمی‌توانم پاسخی به این سوال بدهم چراکه این یک مساله پیچیده در قوانین است، پیچیده در سیاست است و به این بستگی دارد که توافق به چه شکل خواهد بود و همچنین به درکی که واشنگتن از رفتار ایران دارد، مربوط می‌شود؛ ایران، امریکا را بسیار پایین تصور و از حواس و حزب‌الله حمایت می‌کند و همه این مسایل بر فضای سیاسی و سیاست در آمریکا تاثیر می‌گذارد. علاوه بر این باید به خاطر داشته باشید این توافق درست پنجاه قبل از برگزاری انتخابات میان‌دورای در آمریکا نهایی خواهد شد و ایران، مساله‌ای است که می‌توان از آن به‌خوبی استفاده سیاسی کرد و البته نگرانی‌ها و مخالفت‌های عربستان و اسرائیل با موضوع گیری‌های اخیر دولت اوپاما نیز باید در واشنگتن منظر قرار گیرد. بنابراین در مورد تحریم‌ها اصلانمی‌توانم با اطمینان صحبت کنم چراکه شخصی باید در این زمینه صحبت کند که اطلاعات بسیار بیشتری در مورد رژیم تحریم‌ها داشته باشد و بتواند بگوید که کدام تحریم در چه بازه زمانی باید کنار گذاشته شود و من این تخصص را ندارم.»

میلر تاکید بسیاری بر تاثیر گذاربودن شکل ارایه و توضیح توافق نهایی در طول مذاکرات داشته و واکنش کنگره نسبت به توافق نهایی را وابسته به محتویات این توافق دانسته و گفت: «این مساله بستگی به بستن توافق نهایی دارد؛ اینکه طرفین توافق نهایی را چگونه ارایه می‌کنند و در موردش چه می‌گویند و باید با دیگر به مسایل مهم دیگر در روابط دو کشور اشاره کنم که همچنان به دوری آمریکا از ایران دامن می‌زند. نمی‌توان رابطه‌ای را که سال‌هاست ویران شده، به‌طور بنیادی دگرگون کرد، بدگمانی و بی‌اعتمادی بالایی میان دو کشور وجود دارد و کنار گذاشتن آنها به‌هیچ‌وجه آسان نیست. ضمن اینکه باید اضافه کنم ما سیاست‌هایی داریم و ایران هم مینظور و نباید تنها بر کنگره، و کنگره متمرکز شويد شما باید نگاهی هم به سیستم سیاسی خود بیندازید و بدانید که گروه‌های ذی‌نفعی هم در تهران هستند که نسبت به هر توافقی با امریکایه شدت بدگمان هستند، شما باید این مساله را هم در نظر بگیرید. انگاشی ندارد اگر در مورد کنگره و سیاست‌های ما صحبت کنید اما شما هم سیاست‌هایی دارید.»

او با بیان اینکه «در چنین فضایی اعتمادکردن آسان نیست و اعتمادی که از بین رفته را به سختی می‌توان ایجاد کرد» گفت: «شاید مذاکره‌کنندگان به یکدیگر اعتماد کنند اما این توافق، فراتر از مذاکره‌کنندگان است، اینکه چه اتفاقی در آینده رخ خواهد داد را هیچ‌یک از ما نمی‌دانیم. من نسبت به آنچه ممکن است به‌دست یابید و آنچه ممکن نیست، کاملا واقع‌بین هستم و با این حال احتمال دستیابی به توافق وجود دارد. این توافق می‌تواند توافق خیلی خوبی باشد، می‌تواند یک توافق نسبتا خوب باشد اما شک دارم که توافق بدی باشد چراکه بعید می‌دانم ما چنین توافقی را امضا کنیم.»

میلر احتمال مطرح‌شدن مسایلی چون حقوق‌پشسر و برنامه موشکی در مذاکراتی که با محوریت برنامه هسته‌ای ایران برگزار می‌شوند را رد کرده و اینطور استدلال کرد: «دستیابی به توافق در مورد مساله‌ای که با موافقت دو طرف مورد مذاکره قرار گرفته به اندازه کافی دشوار است. ایران و آمریکا در مورد مسایل بسیاری با هم اختلافات اساسی دارند و اگر این مسایل در مذاکرات مطرح شوند، هر گز توافقی حاصل نخواهد شد. این یک توافق ظریف و محدود در مورد یک مساله بسیار مهم است و در پس آن هیچ نکته قابل ذکر ی وجود ندارد، البته نه به این معنی که تغییرات اساسی بیشتر در روابط ایران و آمریکا غیرممکن است اما این توافق نمی‌تواند تضمینی برای روابط بهتر باشد.»

آرون دیوید میلر در خاتمه تاکید کرد: «اگر دو طرف واقعا اراده دستیابی به توافق نهایی را داشته باشند، تا ۲۰جولای (۲۰آذر) این امر، امکان پذیر است اما به عقیده من با توجه به مسایل بسیار مهمی که در این برهه مورد بحث قرار می‌گیرد، دو طرف نیازمند تمذید این دوره تا چند ماه پس از آن هستند.»

سیاست

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

آرون دیوید میلر

ارزیابی «گری سیک» از مذاکره هسته‌ای:

تندروها می‌توانند مشکل ساز شوند

گری سیک، کاپیتان بازنشسته نیروی دریایی آمریکا دکترای خود را در رشته علوم سیاسی در سال ۱۹۷۳ از دانشگاه کلمبیا گرفته و از اعضای شورای امنیت ملی آمریکا در زمان ریاست‌جمهوری جرالدد فورد، جیمی کارتر و رونالد ریگان و دستیار اصلی کاخ سفید در امور ایران، نویسنده دو کتاب در مورد روابط ایران- آمریکا و از محققان ارشد دانشگاه کلمبیا است و او درباره موضوعات مربوط به خاورمیانه و به‌ویژه ایران فعالیت می‌کند و در طول مصاحبه دستیابی به توافق نهایی را مفروض گرفته و از دیگر چالش‌ها حول این محور سخن گفته است. حتی سنگ‌اندازی‌های کنگره در مسیر لغو تحریم‌ها را جدالی دانست که دولت اوپاما با وقوف به غلبه بر آن، قدم در مسیر مذاکرات گذاشت. گری سیک که از آغاز به کار دولت روحانی، دیدی مثبت نسبت به تحولات ایجادشده در فضای داخلی ایران داشته و آن را کاملا بر سیاست خارجی تاثیرگذار می‌داند، با اشاره به اینکه هر دو طرف انگیزه بالایی برای دستیابی به توافق جامع دارند و همین مساله به پیشبرد روند مذاکرات کمک می‌کند، گفت: «دو طرف با مشکلاتی روبه‌رو هستند اما این مشکلات ارتباط چندانی با نهایی کردن یک توافقنامه ندارد، این مشکلات بیشتر داخلی هستند؛ تندروهایی در آمریکا هستند و تندروهایی در ایران که مخالف هر گونه توافق هستند و همین مساله می‌تواند مشکل ساز باشد اما مذاکرات میان ایران و آمریکا بسیار خوب پیش می‌رود.»

این تحلیلگر آمریکایی نیز با تاکید بر تاثیرگذاری مواضع گروه‌های تندرو داخلی در هر دو طرف بر مذاکرات، گفت: «دولت‌ها در هر دو طرف واقعا تلاش می‌کنند راهی برای خروج از این شرایط بیابند و به‌دنبال عملی‌کردن این توافق هستند اما پس از مذاکره و حتی توافق، گروه‌های مخالف در هر دو طرف به مقابله با آن خواهند پرداخت و مشکلی که شکل می‌گیرد، این است که مذاکره‌کنندگان در هر دو طرف پس از انجام مذاکرات و رسیدن به نوعی از توافق باید به کشور خود بازگشته و با نمایندگان داخلی خود مذاکره کنند.»

او با بیان اینکه مطمئنا گروه‌های تندرو در آمریکا بسیار قدرتمند هستند، گفت: «این گروه‌ها، به خصوص در کنگره تلاش خواهند کرد که بر توافق کسب‌شده اثر بگذارند و بر توافقی تاکید خواهند داشت که اساسا قابل قبول نیست. بنابراین دولت اوپاما مجبور خواهد بود به بحث و استدلال با آنها بپردازد اما مشکل بزرگ این استت که دولت اوپاما برای لغو تحریم‌ها به همراهی کنگره نیاز دارد. اوپاما می‌تواند بخشی از تحریم‌ها را با اختیارات خود لغو کند و بسیاری از این تحریم‌ها را دست‌کم به طور موقت به تعویق بیندازد اما برای لغو همه آنها، باید همکاری‌هایی با کنگره صورت گیرد و رسیدن به این مرحله سخت خواهد بود.»

سیک افزود: «دولت اوپاما ایمن اختیار را دارد که بخشی از تحریم‌ها به‌خصوص تحریم‌های مالی را لغو کند و نیازی نیست که آنها را به کنگره بفرسند بنابراین خود دولت این قابلیت را دارد که بخش واقعی تحریم‌ها و به عبارت دیگر مهم‌ترین تحریم‌ها را لغو کند اما برداشتن همه تحریم‌ها نیازمند همکاری بیشتر کنگره است. بخش دیگری از تحریم‌ها مربوط به شورای امنیت سازمان ملل می‌شود که در مذاکرات مطرح است و فکر نمی‌کنم که در این بخش با مشکلی روبه‌رو بشویم بنابراین سخت‌ترین مرحله حداقل برای طرف آمریکایی فراهم‌کردن زمینه همکاری میان دولت و کنگره است. البته که این مساله یک جدال سیاسی بسیار مهم در ایالات‌متحده خواهد بود.»

این محقق ارشد دانشگاه کلمبیا در پاسخ به اینکه «آیا فکر می‌کنید دولت اوپاما بتواند پیروز این جدال باشد»، گفت: «به عقیده من اگر اینطور فکر نمی‌کردند، اصلا در این مسیر گام نمی‌گذاشتند. به عقیده من آنها باور دارند که مذاکرات راه به جایی خواهد برد، ضمن اینکه این توانایی را در خود می‌بینند که بر مخالفت‌های داخلی غلبه کنند و راهی برای خروج از این مناقشات داخلی بیابند.»

سیک در مورد میزان پابندی طرف غربی به تعهدات ذکرشده در توافق موقت گفت: «تعهد می‌پابندی باید دو طرفه باشد. ایران باید متعهد باشد، آمریکا هم همین‌طور. این تعهدات صورت می‌گیرد و به امضای روسای‌جمهوری هر دو کشور خواهد رسید. این مذاکرات تنها بر پایه اعتماد صورت نمی‌گیرد و ضمانت اجرایی برای آن وجود دارد و هر دو طرف برای عملیاتی‌کردن این توافق به صورت جامع باید به قول‌هایی که داده‌اند، پایبند باشند. البته این مساله چندان آسان نخواهد بود اما من دید مثبتی به آن دارم.»

برخی کارشناسان و تحلیلگران مدعی هستند اهرم تحریم‌ها ایران را مجبور به مذاکره کرد و حال که ایران حضور پای میز مذاکره را پذیرفته، غرب باید مسایل دیگری همچون حقوق بشر و برنامه موشکی ایران را نیز در مذاکرات مطرح کند.

گری سیک اما با رد این ادعا گفت: «با وجود مسایل دیگری که مطرح می‌شود، از حقوق‌بشر گرفته تا برنامه موشکی، طرفین توانسته‌اند مذاکرات را به‌خوبی پیش ببرند و از منحرف‌شدن آن به سمت مسایلی به‌جز برنامه هسته‌ای به خوبی جلوگیری کنند.

به عقیده من دو طرف تلاش خواهند کرد که در مسیر دستیابی به توافق هسته‌ای که برای دو طرف قابل‌قبول است، حرکت کنند و پس از آن این امکان وجود دارد که مسایل دیگر را مورد بحث و بررسی قرار دهند. دو طرف در این دور از مذاکرات به هیچ‌وجه راجع به مسایلی به جز برنامه هسته‌ای صحبت نخواهند کرد. مطمئنا همه می‌دانند که آمریکا نگرانی‌هایی در دیگر زمینه‌ها دارد، برای مثال همه نگران آنچه در سوریه رخ می‌شود، هستند اما تا زمانی که مذاکرات با محوریت مساله هسته‌ای ایران در برقرار می‌شود، تمام این موضوعات کنار گذاشته می‌شوند.» سیک با توجه به دید خوشبینانه‌ای که نسبت به تاثیرگذاری روند مذاکرات بر روابط ایران و آمریکا دارد، گفت: «دو طرف در حال مذاکره به صورت مستقیم هستند، مقامات ارشد دو کشور در مورد مسایل مهمی با یکدیگر تعامل دارند و این نشانه بسیار خوبی از شکستن موانع و دیوارها میان دو کشور است. مسلمانا این موانع همچنان بر جای خود باقی هستند و از بین نرفته‌اند؛ مردم، تاریخ پیشروشان را فراموش نکرده‌اند اما واقعیت این است که شرایط تا حدودی تغییر کرده و پس از پیشرفت مذاکرات، دیدگاه‌ها تا اندازه‌ای عوض شده و احتمالا شاهد بهبود روابط دو کشور خواهیم بود اما راهی طولانی تا رسیدن به این مرحله در پیش داریم که با افزایش روابط رسمی میان دو طرف، این احتمال افزایش خواهد یافت.»

ادامه از صفحه ۵

دولت یازدهم نیازمندترین دولت تاریخ اقتصاد ایران

✎ چرا، اما مانند نروز عمل نکرده‌ایم؟

به دلیل همان ذهنیتی که گفتیم مثالی می‌زنم تا این ذهنیت را خوب متوجه شوید. نروز کشوری است ثروتمند و در تمام رتبه‌بندی‌های جهانی چه از لحاظ رشد اقتصادی و چه از نظر کیفیت زندگی، رضایتمندی و همه موارد، رتبه اول را دارد. دلیل این است که مردمش ذهنیت درستی دارند. این کشور منابع نفتی کمتری از ایران دارد اما مردمش یاد گرفته‌اند که نباید تمام منابع حاصل از نفت را صرف هزینه‌های جاری کنند. در این کشور آپارتمان‌های تا ۶طبقه اسانسور ندارد. در سرمای سخت آجا مردم خانها را مانند ما گرم نمی‌کنند. قطارهای شهری سقف ندارد. مگر این کشور نمی‌تواست منابع فروش نفت را صرف امور جاری کند و رفاهی پیش از این را برای مردم فراهم کند؟ آنها می‌توانند «ا براسر ما لوکس زندگی کنند اما نگاه به آینده دارند. جمعیت این کشور در حال پیرشدن است. دیدگاه غالب این است که وقتی جمعیت این کشور پیر شود، نمی‌توانند کار کنند و نیاز به یک منبع درآمد دارند. نروز پول نفت خود را در صندوق ثروت ملی‌اش ذخیره کرده است برای زمانی که جمعیتش پیر شد. مشکلی که دیر یا زود گریبان ما را هم خواهد گرفت. در سال‌های آینده احتمالا ۱۰درصد جمعیت کشور ما پیر می‌شود. ما برای آن زمانی که جمعیت ما ناانوز از کارکردن است چه کردایم؟ کشوری مانند نروز هیچ نگرانی ندارد. چون در تمام نقاط دنیا برای خود بازارهایی ایجاد کرده و نگران نیستند. ما هم واقعا نیاز داریم که برای جمعیت جوان خود ظرفیت اشتغال ایجاد کنیم و برای جمعیتی که در حال پیرشدن است، منابعی را ذخیره کنیم.

✎ منابع صندوق توسعه ملی هم باید صرف سرمایه‌گذاری در طرح‌های تولیدی و عمرانی غیردولتی شود. چرا خبر منابع خوابیده است و به این سست نه‌رود؟

درست است که می‌توان منابع این صندوق را برای تولید به کار گرفت اما این موضوع آداب خاص خودش را دارد و باید طرح‌های سرمایه‌گذاری توجیه فنی و اقتصادی داشته باشند تا بتوانند از منابع صندوق استفاده کنند.

✎ یعنی طرحی به صندوق ارائه نمی‌شود یا طرح دارای توجیه ارایه نمی‌شود؟

حالت دوم به اندازه کافی طرح دارای توجیه فنی و اقتصادی به صندوق ارائه نمی‌شود که بتوان تسهیلات صندوق را در اختیار آن طرح‌ها قرار داد. البته خوششان تاکید دارند که طرح‌های بسیار زیادی وجود دارد که تسهیلات گرفته‌اند. آمار شفاف وجود ندارد. شاید تفاوت ۲۰۰۰ میلیارد دلار به همین موضوع بازگردد. البته موضوع این است که چون در قلون صندوق قید پرداخت تسهیلات به «تولید و سرمایه‌گذاری» آمده است، برداشت اشتباهی وجود دارد و می‌گویند نیاز تولید یعنی سرمایه یک نکته یابانی را به حساب می‌زنند. شاید برداشت از منابع صندوق در دوره کمبود منابع مالی یک دولت موجه به نظر برسد اما توجه به یک نکته ضروری است، متحنی استخراج ذخایر نفتی شبیهه یک متحنی نرمال است. برداشت از این ذخایر کم‌کم با یک روند صعودی آغاز می‌شود و زمانی به یک نقطه اوج می‌رسد و بعد از رسیدن به نقطه اوج، روند نزولی را آغاز می‌کند. ما اکنون به آن نقطه اوج رسیده‌ایم و برداشت ما از ذخایر نفتی روند نزولی را آغاز کرده است. در مقابل این متحنی رو به نزول، روند مصرف منابع نفتی است که یک متحنی همواره صعودی بوده است و ما در سرتاسر یکصدساله‌ای که از استخراج نفت در کشور می‌گذرد شاهد روند روبه افزایش مصرف منابع نفتی بودیم. وقتی می‌گویم مصرف منظورم برداشت بشکه‌های تجدیدنپذیر نفت است که هیچ‌نوع جایگزینی ندارد و نگاه به آینده‌ای در دل این مصرف نهفته نیست، حال دورانی را تصور کنید که ذخایر نفتی در حال کم‌شدن است و مصرف در حال افزایش یافتن. باید تا دیر نشده فکری کنیم و با آینده‌نگری، نظام تدبیر جدیدی را همراه با تعهدی جدی طراحی کنیم.

آخرین تصمیم دولت درباره مسکن مهر

● **فارس:** شورای راهبردی مسکن مهر دومین جلسه خود را در بانک مسکن تشکیل داد و نتیجه جلسه این شد که تا پایان سال جاری ۷۰۰هزار مسکن مهر فروش اقساطلی شده و بانک مسکن تزریق مالی پروژه‌های مسکن مهر را به‌نخواحسن انجام دهد.

«اوپل» با ۵خودرو به ایران می‌آید

● **مهر:** نماینده رسمی شرکت خودروسازی اوپل آلمان در ایران اعلام کرد، پس از اخذ مجوزهای لازم پنج مدل از خودروهای این شرکت آلمانی به‌زودی وارد بازار ایران خواهد شد. سعید زارع‌پور با اعلام این خبر افزود: اولین گروه از خودروهای تولیدی این شرکت آلمانی شامل کوروسا، آسترا، اینزبگنیکه موکا و آدام خواهد بود که در حال حاضر نمونه‌های اولیه آن جهت اخذ تاییدیه‌های لازم وارد کشور شده و هم‌زمان با برپایی سیزدهمین دوره نمایشگاه خودرو شیراز رونمایی خواهد شد. وی گفت: در حال حاضر تاییدیه‌های نهایی مدل‌های کورسا و آسترا اخذ شده و آماده ارایه به نهادهای ذی‌ربط بوده و سمعدل دیگر نیز در حال گذراندن مراحل تست و اخذ تاییدیه‌های مربوط به استاندارد و محیط‌زیست در کشور است که با نهایی‌شدن آن زمینه ثبت سفارش و بازاریابی و فروش آن نیز فراهم خواهد شد.